

Johannes 20:1-10

Marathondienst

Thema: laten we gauw gaan kijken!

- Lezing: Johannes 20:1-10

¹Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria van Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen voor het graf was weggehaald. ²Ze liep snel weg, naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze Hem nu neergelegd hebben.' ³Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. ⁴Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. ⁵Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. ⁶Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, ⁷en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. ⁸Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. ⁹Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat Hij uit de dood moest opstaan. ¹⁰De leerlingen gingen terug naar huis.

- Preek

Lieve mensen,

Wat voor mens moet je zijn om de marathon te lopen? Ik denk dan aan woorden als: vastberaden, gefocust, geduldig, gedreven, veerkrachtig, niet bang om te falen, maar ook verlangend om weer op te staan, doorzetten tot het einde.

Wat voor mens moet je zijn om leerling van Jezus te zijn? Ik denk dan aan dezelfde woorden: vastberaden, gefocust, geduldig, gedreven, veerkrachtig, niet bang om te falen, maar ook verlangend om weer op te staan, doorzetten tot het einde.

Leerlingen van Jezus zijn net marathonlopers. Niets menselijks is de discipelen vreemd. In het verhaal van Pasen dat we lazen zie je ook nog eens competitiedrang tussen Johannes en Petrus. Ze rennen om het hardst om bij het graf van Jezus te gaan kijken. En Johannes wint. Of toch Petrus? Of toch weer Johannes? Het is een finish in drie fases en het ligt er maar aan wat je doel is.

Ik wil er een aantal dingen uit lichten die je mee kunt nemen deze zondag in. Misschien wel om over te mediteren tijdens het wachten als supporter. Of als je een paar kilometer in je flow zit tijdens het lopen.

...

Petrus en Johannes krijgen de Paasboodschap van Maria. Tenminste, ze horen dat het lichaam van Jezus weg is. Een verwarrende boodschap. Ze zeggen tegen elkaar: laten we gauw gaan kijken!

Wat is hun doel? Vandaag zijn in onze stad allerlei mensen met een doel gekomen. Om je geliefde aan te moedigen en te ondersteunen op verschillende plekken op het parcours. Je kan

hier vandaag in Rotterdam zijn om je persoonlijke record te verbreken. Of de marathon 'gewoon' uit te lopen. Sommigen halen geld op voor een stichting waar ze persoonlijk iets mee hebben. Of je bent in de stad om te genieten van de *vibe* die er heerst op een dag als deze. Ieder is hier met een doel.

Johannes wint van Petrus en is als eerste bij het graf. Hij kijkt van buiten door de opening en ziet de windsels liggen. Dat betekent dat het lichaam van Jezus niet gejat is. Het is geen grafroof. Want als je een lichaam meeneemt, dan neem je dat ingepakt mee. Je gaat niet eerst al die windsels er af zitten wikkelen. Het eerste doel van Johannes is: geruststelling. Het lichaam is in ieder geval niet weggehaald door grafschenners.

Dan komt hijgend Petrus aangerend en zoals we hem kennen wil hij toch haantje de voorste zijn. Hij duikt het graf in. Hij wil niet alleen geruststelling, hij is ook uit op verduidelijking. Hij wil niet alleen weten wat er *niet* gebeurd is: grafschennis. Nee, hij wil weten wat er *wel* gebeurd is. Hij ziet de windsels, maar ook de zogenaamde zweetdoek. Zo wordt, ook in het Grieks, de doek genoemd die over het hoofd van een gestorvene gelegd werd. Zweetdoek. Die ziet hij opgerold liggen. Hij roept Johannes er bij, omdat hij er geen chocola van kan maken. Dus Petrus bereikt zijn doel niet. Tenminste, niet zonder Johannes.

En dan gaat ook Johannes het graf in. Hij neemt de windsels in zich op en ziet de zweetdoek. *Hij zag het en geloofde*, zo staat er. En dat is een intrigerende zin. Daarin bereikt hij denk ik het ultieme doel van zijn harde rennen. Hij wist misschien niet dat hij daar naar op zoek was, maar komt er bij zijn finish achter.

Het kan zijn dat je hier vandaag bent en dat je jezelf doelen hebt gesteld. Wat zou ik het je gunnen dat je vandaag misschien wel nieuwe dingen over jezelf leert. Dat je iets bij jezelf bemerkt dat je niet verwacht. Dat je een inzicht rijker uit Rotterdam vertrekt dan waar je mee arriveerde. Ook voor Johannes geldt dat.

Hij kwam voor geruststelling. Maar hij komt tot geloof. Geloof dat de woorden van Jezus waar zijn geworden. Hij is opgestaan uit de dood!

Wat maakt hij gelooft? Wat overtuigt hem? Nou, ik denk: die zweetdoek. Die daar opgerold ligt. Ik wil je daarover iets meegeven voor vandaag. Ik wil het hebben over zweet in de Bijbel. De lopers gaan zich vandaag in het zweet werken. Maar zweet komt in de Bijbel helemaal niet zo vaak voor.

Als helemaal in het begin van de Bijbel Adam en Eva zonde doen. Dan komt er een doem over hun leven. En dan zegt God: het leven zal zijn tol eisen. Het is niet meer zo *smooth*. Je zult zweeten om in je levensonderhoud te voorzien (Genesis 3:19) Zweeten om je doel te bereiken hoort bij de vloek.

Dat zie je ook in Ezechiël. Als het gaat over de priesterkleren voor de nieuwe tempel. Voor de Levieten, die dicht bij God mogen komen en zich moeten reinigen en heiligen. Dan staat er:

Slide: ¹⁷Wanneer ze de poorten van de binnenhof in gaan moeten ze linnen kleren aantrekken; ze mogen geen wol dragen wanneer ze dienstdoen binnen de poorten van de binnenhof of in de tempel. ¹⁸Ze moeten linnen tulbanden dragen en linnen broeken, ze mogen niets aanhebben waarvan men gaat zweeten. (Ezechiël 44)

Zweeten hoort bij de vloek op de zonde. En als je dan bedenkt dat Jezus vlak voor zijn dood, in Getsemane, zo angstig werd dat zijn zweet als bloeddruppels op de grond viel (Lucas 22:44). Hij gaat de vloek van de zonde dragen. De angst voor wat komt is onbeschrijflijk. Maar Hij hield vol.

En nu ligt daar die zweetdoek. Waarschijnlijk zit er ook nog bloed aan van de wonden van de doornenkroon. Die ligt daar. Ongerold. Weggelegd. En dán schrijft Johannes over zichzelf: op dát moment geloofde ik.

Toen Lazarus opstond uit de dood, toen had hij zijn zweetdoek nog om (Johannes 11:44). Lazarus kwam terug uit de dood. Maar Jezus is er dóór heen gegaan. Hij laat de zonde en de vloek áchter zich. Hij heeft een nieuw leven gekregen.

Ik weet niet hoeveel Johannes daar op dat ogenblik van begreep. Maar het begon hem te dagen. Dat hier zó iets bijzonders gebeurd is. Dat Jezus de dood overwonnen heeft. Zijn lichaam is niet alleen niet geroofd. Nee, het is zelfs veel extremer: Hij is opgestaan. Hij leeft. En heeft de vloek van de schepping gebroken.

Johannes heeft niet voor niets zo hard gerend. Hij kwam voor geruststelling, maar bereikte nog een hoger doel. Hij kwam uit bij de overwinning van Jezus op de dood. En als je nu deze dag ingaat. Als supporter, als looper, of gewoon. Als je je in de loop van de komende tijd nog eens in het zweet gaat werken. Denk er dan nog eens aan, dat Jezus de vloek gebroken en de dood overwonnen heeft. Dat zal je kracht geven om door te gaan. En uit te zien naar de tijd, dat het leven echt voor altijd zal winnen.

Amen